

සිරිසේන වික්‍රමසිංහ ආන්ඩුව මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරියේ සේවකයන් 135 ක් දොට්ට දමයි

ඩබ්ලිව්.ඒ.සුනිල්
2015 අප්‍රේල් 18

මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරියේ කොන්ත්‍රාත් සේවකයන් 135 දෙනෙකු මාර්තු 6 දා සිට සේවයෙන් නෙරපා ඇත. මොවුන් අතර කලමනාකාර සහකාර, පර්යේෂණ සහකාර, මුදල් අයකැමි, රියදුරු ඇතුළු වෘත්තීන් ගනනාවකට අයත් සේවකයෝ සිටිති. පැවති රාජපක්ෂ ආන්ඩුවේ අවසාන භාගයේ, එනම් පසුගිය වසරේ ඔක්තෝම්බර්- නොවැම්බර් මාස වලදී ඔවුන් සේවයට බඳවා ගෙන ඇත්තේ වසරක කොන්ත්‍රාත් පදනම මත ය.

“ක්‍රියාකාරිත්වයන් සහ අවශ්‍යතාවයන්” මත ඔවුන්ගේ සේවය දීර්ඝ කිරීමට සලකා බලන බව ද මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරියේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්ගේ අත්සනින් යුතු ව නිකුත් කොට ඇති පත්වීම් ලිපියේ සඳහන් වේ. එහෙත් 2015 පෙබරවාරි 6 දා තමා ලිපියක් මගින් ඔවුන්ගේ සේවය තව දුරටත් “අනවශ්‍ය” බවත් මාර්තු 6 දා සිට බල පවත්වන පරිදි සේවය අත් හිටුවන බවත් දැනුම් දී ඇත.

2015.03.16 දා තමන් මහා මාර්ග හා ආයෝජන ප්‍රවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ මාධ්‍ය ලේකම් විසින් නිකුත් කල මාධ්‍ය නිවේදනයෙන් මෙම රැකියා අහිමි කිරීම සාධාරණීකරනය කෙරෙන්නේ ඊනියා යහපාලනයට මුවා වෙමින් පසුගිය ආන්ඩුවට වරද පටවමිනි. “පසුගිය මහින්ද රාජපක්ෂ පාලන සමයේ රජයේ වක්‍රලේඛන උල්ලංඝනය කරමින් විධිමත් පටිපාටියකින් තොරව තමන් පසුගිය ආන්ඩුවෙන් රැකියාවට බඳවා ගෙන තිබූ” බැවින් ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමට කටයුතු කල බව නිවේදනයේ සඳහන් වෙයි. කෙසේ නමුදු මෙය දේශපාලන පලි ගැනීමක් බව දොට්ට දැමූ කමිකරුවෝ අවධාරනය කරති.

මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරිය තුළ එවන් පුරප්පාඩු නොමැති බැවින්, ඉවත් කල කමිකරුවන්ගේ සුදුසුකම් සොයා බලා ආයෝජන ප්‍රවර්ධන අමාත්‍යාංශයට අයත්ව තිබූ නිපුණතා සංවර්ධන අංශයේ පුරප්පාඩු සඳහා බඳවා ගැනීමට සූදානම් කර තිබූ පවසන මාධ්‍ය ලේකම් දැන් එම අංශය වෙනම අමාත්‍යාංශයක් යටතට ගෙන ඇති බැවින් ලැබුණු ඉල්ලුම්පත් එම අමාත්‍යාංශයට යොමු කොට ඇති බව පවසමින් රැකියා අහිමිවූවන් සම්බන්ධයෙන් තම අමාත්‍යාංශයට ඇති වගකීමෙන් තරුම ලෙස අත සෝදා ගනී.

රැකියා යලි ලබා ගැනීම සඳහා ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන හා මහා මාර්ග හා උසස් අධ්‍යාපන ඇමති

කබීර් හසීම් හමු වීමට දරු උත්සාහයන් ව්‍යර්ථ වූ පසු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරුන් මුන ගැසුණු කමිකරුවන්ට පවසා ඇත්තේ අදාල ගැටලුව ගැන අධිකාරිය විසින් තමන් දැනුවත් කර නැති බව යි.

යලි සේවයේ පිහිටුවන ලෙස ඉල්ලා මාර්තු 2 දා සෙක්සිරිපායේ ගොඩනැගිල්ල තුළ කමිකරුවෝ උපවාසයක් ආරම්භ කලහ. මාර්තු 5 දා මහින්ද අමරවීර, ඩිලාන් පෙරේරා, පියසේන ගමගේ, ජගත් පුෂ්පකුමාර ඇතුළු ඇමතිවරුන් කිහිප දෙනෙකු පැමිණ ජනාධිපති දැනුවත් කර ප්‍රශ්නය “විසඳන” බවට පොරොන්දු වී කපටිකමින් කමිකරුවන් ගොඩනැගිල්ලෙන් බිමට බස්සවා ඇත. එහෙත් මේ දක්වා පොරොන්දුව ඉටු වී නැත.

මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරියේ රැකියා අහිමි වූවන්ගේ සංගමය නමින් සංවිධානයක් පිහිටුවා ගෙන ඇති රැකියා අහිමිවූ කමිකරුවෝ දැන් සෙක්සිරිපාය පරිශ්‍රයෙන් පිටත අටවා ගත් කුඩාරමක මාස දෙකකට ආසන්න කාලයක් දිවා රාත්‍රී උපවාසයක නිරතව සිටිති. ඔවුන් එදිනෙදා යැපෙන්නේ මහමග යනෙන්නන්ගේ ආධාර උපකාර මත ය.

මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරිය තුළ පවතින වෘත්තීය සමිති ඇතුලු සියලු ම වෘත්තීය සමිති, මෙම අරගලය හුදකලා කොට කමිකරුවන් දුර්මුඛ කර පරාජයට ඇද දැමීමේ තරුම භූමිකාවක නිරතව සිටිති. “ඒ ගොල්ල කිසිකෙනෙක් අපිව බලන්න ආවේ නැති” බව උපවාසයේ නිරත කමිකරුවෝ කීහ. කමිකරු පන්තියට එරෙහිව ආන්ඩුවේ උපකරන ලෙස ක්‍රියාත්මක වන වෘත්තීය සමිතිවල මෙම ද්‍රෝහී ක්‍රියා කලාපය අරුමයක් හෝ අහම්බයක් නොවේ.

මොවුන්ගෙන් බහුතරය ගම්බද දුගී පවුල්වල රැකියා විරහිත ව සිටි තරුණ තරුණියෝ ය. අවුරුදු 23-40 අතර වයස්වලට අයත් ඔවුන් අතර සාමාන්‍ය පෙල හා උසස් පෙල සමත් අය මෙන් ම උපාධිධාරීන් කිහිප දෙනෙක් ද සිටිති. ආර්ථික දුෂ්කරතා නිසා සාමාන්‍ය පෙල සහ උසස් පෙල අධ්‍යාපනයෙන් පසු පාසල් හැර ගිය මොවුන්ට වසර 5-10 හෝ ඊටත් වැඩි කාලයක් රැකියා විරහිතව කල් ගෙවා ඇත.

“අපි රක්ෂාවට ආවේ මැති ඇමතිවරුන්ගේ ලිස්ට් වලින්

නෙමෙයි. සම්මුඛ පරීක්ෂණවලට පෙනී ඉඳල නියමිත් සුදුසුකම් මත. ඉස්කෝලෙන් අස්වුනේ 2004 දී. අවුරුදු ගනනාවක් රක්ෂාවක් නැතිව හිටියා. සුදුසුකම් වලට අනුව විවිධ ඇබැරතු වලට ඉල්ලුම් කලත් පලක් වුනේ නැහැ අවුරුදු 10 කට පස්සේ මේ රක්ෂාව ලැබුනේ,” කලමනාකරන සහකාරිනියක් ලෙස සේවය කල අගුනකොළපැලැස්සේ තරුනියක් පැවසුවා ය.

“පහුවෙලා රක්ෂාවක් ලැබුන එක ගැන ලොකු සතුටක් දැනුනා. ඒ සතුට මාස හයක් යන්නත් පෙර අපෙන් උදුරා ගත්තා. රක්ෂාවක් ලැබිල එලඹෙන පමුවන සිංහල අලුත් අවුරුද්දේ දෙමව්පියන්ට සහ සහෝදර සහෝදරියන්ට තැගි-හෝග අරගෙන යන්න හිටියෙ.ඒ සිහිනය බොදවෙලා ගියා. රැකියාවක් නැතිකම නිසා මෙතන ඉන්න හුඟ දෙනෙකුගේ විවාහය ප්‍රමාදවෙලා. මම විවාහ ගිවිසගෙන හිටියේ. නමුත් දැන් විවාහ මංගල්‍යය කරන්න විදිහක් නැහැ. රක්ෂාව නැති වුන නිසා ඒක තවත් පරක්කු වෙයි,” ඇය වැඩි දුරටත් පැවසුවා ය.

මෙම කොන්ත්‍රාත් සේවකයන්ගේ මූලික මාසික වැටුප රුපියල් 11,930 ත් 13,450 ත් අතර වේ. අතිකාල සහ සෙසු දීමනා සමග රුපියල් 30,000 හෝ 40,000 ආසන්න මාසික වැටුපක් ඔවුන්ට ලැබුනි. අර්ථසාධක සහ අනන් සහ වැන්දඹු අරමුදල් සඳහා අඩු කිරීමෙන් පසු අතට ලැබෙන මුදල ඊට වඩා අඩු ය. ඉන් නවාතැන්,

ආහාර සහ ගමන් වියම් සඳහා ඔවුන් සැහෙන මුදලක් වියදම් කල යුතු ය.

කාර්යාල කම්කරුවෙකු ලෙස සේවයේ යෙදී සිටි දිලුම් සාගර මෙසේ පැවසීය: “මම විවාහකයෙක්. මගේ වයස අවුරුදු 34 යි. දරුවෝ දෙන්නෙක් ඉන්නවා, දුව පාසල් යනවා. තව දරුවෙක් ලැබෙන්න ඉන්නවා. බිරිදට රක්ෂාවක් නැහැ. ලැබුන වැටුපත් ජීවත් වෙන්න මදි. සියලුම දීමන සහ අතිකාල සමග රුපියල් 33,000 ක් පමන මාසික වැටුපක් ලැබුනේ. අඩු කිරීම් වලින් පස්සේ 25,000 ක් පමණ අතට එන්නේ. උතුරුබොක්කේ ඉඳල මාතරට කිලෝ මීටර් 65 යන්න එන්න දවසකට රුපියල් 200 අවශ්‍යයි. මේ රක්ෂාව ලැබෙන්න කලින් විදුලි කාර්මිකයෙක් විදිහට එදිනෙදා වැඩකරලයි ජීවත් වුනේ.

“මේක ස්ථිර රක්ෂාවක් වෙයි කියල හිතේ ලොකු සතුටක් තිබුනා. අපිට ගෙයක් තිබුනේ නැහැ. ගෙයක් හදන්න පටන් ගත්ත ඒකෙන් 1/4 වත් ඉවර කර ගන්න බැරි වුනා. දැන් ඒ ගැන හිතන්නවත් බැහැ. වෙනත් කිසිම ආදායම් මාර්ගයක් නැති අපි වගේ අයට මේ විදිහට කරන එක හරිම අසාධාරණයි. යහපාලනය යටතේ දේශපාලන පලිගැනීම් නොකරන බව කිව්වත් ඒක බොරුවක් බව දැන් තේරෙනවා. මේක ද යහපාලනය?”